

OP ZOEK NAAR HET GOEDE SPOOR

KINDERZEGEN TERMUREN 2007

START VAN DE GEBEDSVIERING

Voor het kapelletje staat een "trein met stoeltjes", Cyril staat vooraan maar zijn trein is leeg, hij wil die trein graag gevuld zien met kindjes. Hij stelt voor om vragen te stellen en het kindje dat het eerst het juiste antwoord komt zeggen in de megafoon, die mag plaats nemen in de trein. De vragen die Cyril snel stelt aan de kinderen zijn:

- Wat is mijn beroep?
- Wat is een boemeltrein?
- Wat is een perron?
- Wie bestuurt een trein?
- Welke mensen moeten niet betalen om met de trein te rijden?
- Wat is een abonnement?
- Wat is "vergeten bagage"?
- Wat is een "verloren reiziger"?
- Wat is een TGV?
- Waar ligt het "goede spoor"?

Op die laatste vraag zal niemand het goede antwoord weten, maar Cyril nodigt nog kinderen uit tot zijn trein volzet is

IN EEN KLEIN STATIONNETJE

Nadien vraagt Cyril aan de kinderen of ze graag willen weten waar "het goede spoor" ligt, want hij heeft het een tijdje geleden gevonden.

HET VERHAAL VAN CYRIL

Toen ik ongeveer 18 jaar was, ging het niet zo goed met mij. Ik ging helemaal niet graag naar school, ik maakte mijn huiswerk nooit en leerde mijn lessen niet. Ik haalde dan ook heel slechte punten op mijn rapport. En thuis maakte ik altijd maar ruzie met mijn mama, papa en broers. En ook met mijn vrienden maakte ik zo vaak ruzie dat ik na een tijdje eigenlijk helemaal geen vrienden meer had. Mijn ouders werden er een beetje radeloos van, ze vonden dat ik helemaal ontspoord was en vroegen zich af hoe het met mij verder moest.

Op een dag, het was het begin van de grote vakantie, stelden ze mij voor om er even tussenuit te knijpen en eens andere lucht op te snuiven. Ze vertelden mij dat een neef van mama enkele jaren geleden verhuisd was naar Frankrijk, daar in de bergen had hij een grote wijngaard gekocht en hij maakte nu zijn eigen wijn. In de zomer, wanneer de druiven rijp zijn om te plukken heeft die neef altijd veel mensen nodig om hem te helpen bij dat plukken. Meestal zoekt hij dan jonge mensen die graag een centje willen bijverdienen.

Mijn ouders vonden het wel een goed idee om naar daar te gaan, dan was ik eens tussen andere mensen, kon ik in de zon een beetje werken en verdiende ik ook nog een centje bij.

Hopelijk kon die vakantie mij ook helpen om terug op mijn plooi te raken en ze zetten mij op een zaterdag dan ook helemaal alleen op de trein verweg naar Frankrijk. In het begin zaten er heel veel mensen op de trein. De meesten waren vrolijk en uitgelaten want ze vertrokken op vakantie. Telkens als de trein stopte aan een station stapten er enkelen uit tot ik uiteindelijk helemaal alleen op de trein achterbleef. Die neef woonde ergens heel ver weg in een afgelegen dorpje, het was het laatste station waar de trein telkens midden in de nacht stopte en waar bijna nooit iemand naartoe ging.

HET SPOOR BIJSTER...

Pr. Soms zijn wij ook wel eens het goede spoor kwijt...
Laten we daarom even luisteren en zingen,
bij het begin van deze viering,
zodat we met Gods helpende hand
weer op de goeie sporen worden gezet.

Le. Het gebeurde wel eens
dat we helemaal niet lief waren voor mama, papa, oma of opa.
dat we niet wilden opruimen,
of niet naar ons bedje wilden...
Dan was ik eventjes het goede spoor kwijt,
zet Jij mijn trein weer op het juiste spoor, God ?

 Tot zeven maal zeventig maal...

Le. Ook mama's en papa's en oma's en opa's
kunnen wel eens verdwaald raken in het leven,
het gebeurt zoveel sneller dan je kan vermoeden.
Wil jij ons helpen, God,
om dan niet koppig onze eigen weg te blijven gaan.
Help ons om onze spijt te tonen aan elkaar,
om toe te geven dat we het goede spoor even kwijt waren
zodat we elkaar weer op weg kunnen helpen.

 Tot zeven maal zeventig maal.

Le. Ook als groep, al gemeenschap
zitten we wel eens op het verkeerde spoor.
Vaak voelen we ons zo machteloos
als het fout gaat met het leefmilieu,
met de verdraagzaamheid in onze samenleving,..
Toch vinden we het belangrijk om ook daar het goede spoor te zoeken.
Wil Jij ons daarbij helpen, God ?

 Tot zeven maal zeventig maal.

VERVOLG VAN HE VERHAAL VAN CYRIL

De trein hobbelde rustig voort, hij kraakte en piepte een beetje toen hij een steile berghelling opklom en ik had stilaan moeite om mijn ogen open te houden. Puffend en krakend bereikten we de top en toen kon hij beginnen aan de afdaling. Dat zou heel wat sneller en eenvoudiger

gaan, dacht ik. Maar plots hoorde ik een hele luide knal en een schreeuw. Het was de machinist die riep: HELP! HELP! De remmen zijn kapot, we kunnen niet meer stoppen!!! Meteen was ik helemaal wakker en ik voelde hoe de trein steeds sneller en sneller de helling afdenderde. De bomen zoefden steeds sneller aan mijn raam voorbij en we gingen zo snel dat ik me aan mijn bank moest vastklampen om er niet af te vallen. Ik was doodsbang, zeker toen ik de machinist hoorde roepen naar de conducteur: als we straks aan die scherpe bocht komen, dan gaan we het niet meer redden! We zullen zeker ontsporen! Dit overleven we nooit!

En inderdaad, enkele ogenblikken later hoor ik een oorverdovend geluid wanneer de trein door de veel te hoge snelheid helemaal ontspoord. Ik vlieg door de klap van mijn bank, kom met mijn hoofd tegen het venster terecht, val op de grond, voel een stekende pijn en kan niet meer rechtstaan. Ik probeer wel, maar alles doet zo'n pijn. Voor mijn ogen wordt alles zachtjes aan zwart. Ik probeer om mijn ogen nog open te krijgen, maar zie enkel nog dat de trein helemaal in brand schiet. Ik moet en zal rechtstaan, maar mijn armen en benen bewegen niet ook al voelen ze de warmte van de vlammen dichterbij komen.

En dan plots zie ik buiten een vrouw blootsvoets stappen met een baby in haar armen. Ze glimlacht naar mij, legt haar baby even in de graskant, stapt tussen de vlammen in de brandende trein en neemt mij in haar zachte armen. Zo stapt ze ver genoeg weg van de trein en legt me in het hoge gras neer, ze geeft me een kus op mijn wangen en fluistert zachtjes: "Wees niet bang, ik help je wel om terug het goede spoor te vinden!"

Ze neemt haar baby in haar armen en stapt zachtjes weg, voor mijn ogen wordt het dan helemaal zwart en ik val in slaap.

VOORBEDEN

- Pr. Soms krijg je in het leven hulp uit onverwachte hoek.
Al 20 eeuwen lang, geloven wij
dat Maria stilletjes, vanuit de graskant van het leven,
ons doen en laten volgt.
Je kan niet verwachten dat zij belangrijke dingen in ons leven
in jouw plaats zal doen,
maar je mag er zeker van zijn,
dat ze als een bezorgde moeder bij ons blijft,
en ons in vele vormen helpt en begeleidt.
Laten we daarom samen bidden voor God en voor elkaar.
Laten we elke voorbede beantwoorden met een wees gegroet.
- Le. Voor alle ontspoorde mensen in onze wereld,
dat Maria hen in liefde en geduld
in bemoedigende woorden van vrienden mag nabij zijn.
- Al. Wees gegroet, Maria...
- Le. Voor alle kindjes die een mama of papa zoeken,
die het gevoel hebben dat ze alleen op de wereld zijn,
dat ze in het geloof, in gelovige mensen,
Maria mogen voelen en ontdekken...
- Al. Wees gegroet Maria...

- Le. Voor alle mensen die hier een kaars komen branden in het kapelleke,
dat ze steun en bemoediging vinden voor hun zorgen en verdriet,
dat ze uit onverwachte hoek gered kunnen worden
uit situaties die voor hen hopeloos lijken,
dat Maria hen nabij zou willen zijn.
- Al. Wees gegroet...

EVANGELIE

Mt. 19, 16-22

- Pr. Ook Jezus wil mensen soms met heel verrassende woorden
weer op het juiste spoor zetten.
Soms zijn het mensen die zich van geen kwaad bewust zijn,
mensen die denken dat ze al lang op het goede spoor zitten.
Luister maar naar wat er op een dag gebeurde:
- Er kwam iemand naar Jezus toe met de vraag:
'Meester, wat voor goeds moet ik doen om het eeuwige leven te
verwerven?'
- Hij antwoordde: 'Waarom vraag je me naar het goede? Er is er maar
één die goed is. Als je het leven wilt binnengaan, houd je dan aan zijn
geboden.'
- 'Welke geboden?' vroeg hij.
'Deze,' antwoordde Jezus, 'pleeg geen moord, pleeg geen overspel,
steel niet, leg geen vals getuigenis af, toon eerbied voor uw vader en
moeder, en ook: heb uw naaste lief als uzelf.'
- De jongeman zei: 'Daar houd ik me aan. Wat kan ik nog meer doen?'
- Jezus antwoordde hem: 'Als je volmaakt wilt zijn, ga dan naar huis,
verkoop alles wat je bezit en geef de opbrengst aan de armen; dan zul
je een schat in de hemel bezitten. Kom daarna terug en ga mee in mijn
spoor.'
- Na dit antwoord ging de jongeman terneergeslagen weg;
hij had namelijk veel bezittingen.

ALS EEN TREINSPOOR IN HET LEVEN

(mel. Al wie dolend)

Als een treinspoor in het leven hebben mensen U vermoed.
Als een groot geheim in stilte hebben mensen U ontmoet.
In een stem, in vele namen, in "Ik zal er voor U zijn"

Als een sterke kracht als adem hebben mensen U gevoeld.
Als ze warm verbonden leven zoals Gij hen hebt bedoeld.
In een stem, in vele namen, in "Ik zal er voor U zijn"

Ieder mens wordt aangesproken om ook in Gods spoor te gaan,
om al delend en al zorgend met elkaar op weg te gaan!
In een stem, in vele namen, in "Ik zal er voor U zijn"

WOORDJE VAN DE PASTOOR

Wanneer ik uren later wakker word in een ziekenhuisbed en hoor hoeveel geluk ik heb dat ik die klap overleefd heb, wil ik zo snel mogelijk die vrouw gaan bedanken. De dokters en verplegers lachen me uit want ze beweren dat er niemand woont in de buurt van het ongeval. Ze zeggen dat ik vast nog op eigen kracht uit de trein moet gekropen zijn vooraleer ik flauw viel. Maar ik weet wel beter.

Na een paar dagen mocht ik weg uit het ziekenhuis en ik wou dan ook zo snel mogelijk terug naar de plaats waar de trein ontspoorde om die vrouw te zoeken. Maar ze hadden gelijk, er woonde niemand in die buurt: het was een groot bos en het eerste dorp lag wel 10km verder. Ik stond daar maar een beetje radeloos rond te kijken in dat bos en plots zag ik het. Bovenaan de stam van de boom waaronder de redders mij gevonden hadden hing een klein kapelletje met daarin Maria. In haar armen hield zij haar zoon, de pasgeboren baby Jezus. En toen wist ik het: als kind ging ik samen met mijn mama ook vaak naar zo'n boom in onze buurt en dan baden we altijd een klein gebedje voor haar om ons te beschermen. Ik was die boom en Maria al lang vergeten intussen, maar zij was mij duidelijk nog niet vergeten. Zij was het die mij de kracht gegeven had om uit die brandende trein te klauteren en zij heeft me beschermd toen ik helemaal ontspoord was. Ik bedankte haar voor wat ze voor mij gedaan had en beloofde haar dat ik het goede spoor zou terugvinden.

Ik ben teruggekomen naar huis en heb meteen werk gezocht en zo kwam ik bij de spoorwegen terecht als conducteur. Ik ben nu opnieuw rustiger geworden, ik maak geen ruzie meer met mama en papa, met mijn vrienden van vroeger kan ik opnieuw goed opschieten en ik doe mijn werk echt heel graag. Ik probeer elke dag alle mensen die ergens naartoe willen sporen zo goed mogelijk te helpen. Op dit spoor wil ik zeker verder met mijn leven. Maar iedere morgen voor ik op de trein stap, hier in het station van Erembodegem, wandel ik heel even naar dit kapelletje en kom dag zeggen tegen Maria. Ik brand een kaarsje voor haar en vraag haar dat ze me ook die dag zal beschermen en niet meer laat ontsporen.

 ZEGEN

- Pr. Kunnen teruggaan naar de plaats waar mensen God ontmoetten is misschien wel belangrijker dan we denken.
Het is: terug gaan naar de plaats waar je "Gods zegen" kunt krijgen.
Niemand kan precies uitleggen wat dat betekent,
maar velen voelen als vanzelf hoeveel deugd zo'n zegen kan doen.

Daarom zijn jullie ook naar hier gekomen,
naar dit kapelleke Termuren
waar al zoveel mensen het goede spoor hebben teruggevonden.
En we hopen en geloven dat ook vandaag weer
de zegen van Maria elk van jullie kan helpen,
vandaag en alle dagen van je leven.